
Bujdosó Alpár

NAGY PÁL SZÜLETÉSNAPJÁRA

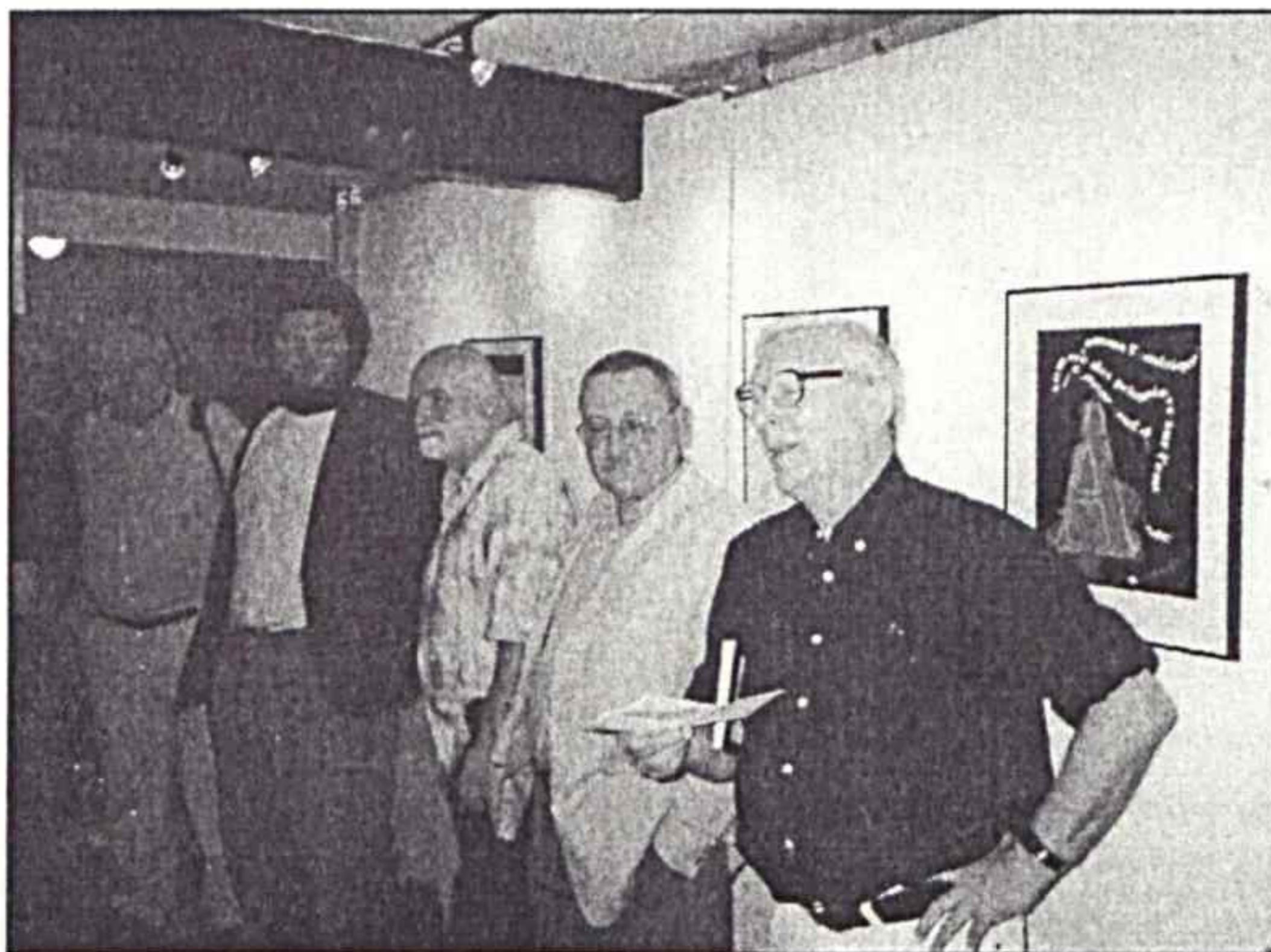
Már megint valami olyan dátumhoz értünk, mely feltétlenül örömet okoz a rendezőknek, mert lehet ünnepelni. Gondtalanul. Az ünnepelt már úgy is alig mozog.

Kevés örömet okoz az ünnepeltnek, mert eszébe juttatja a reggelt. A reggelt? Osztrák (öreg) barátaimtól tanultam, hogy az öregember, ha reggel felébred, örüljön, ha fáj valamije: mert akkor él még. Ha már semmi se fáj...

Fáj valamid, Palikám reggelente?

Szóval hetven. Igaz, hetvenkedtünk mi már harminc évesen is. Mi voltunk a fenegyerekek – vagy még jobban: a faszagyerekek. Legalábbis ezt hittük magunkról. Meg voltunk róla győződve. És lám utólag, Ti itt valahányan bevallhatjátok, igazunk volt. Paliról mondom ezt, nem magamról. Mukkanni se merjetez ellene.

De emlékszel-e arra a ki tudja hányadik Műhely-találkozóra, ahol drága jó barátnőnk, Dedinszky Erika előadását így fejezte be: „Elég volt az avantgárdból, három tökösi királyból, elég, elég, elég.”?

Nagy Pál Bujdosó Alpár társaságában a kiállításmegnyitón

Vagy emlékszel-e arra a találkozóra, ahol a *Műhely* 25 éves volt? Székely Ákosra, Szkárosira? Petőczre? Refrénként azt hajtogatta, hogy „ezek majd az ötvenedik évfordulón *bottal* lebotorkálnak a dobogóról, és számon kérik rajtunk a képverset.” A botot kikérem magamnak. Főleg Nagy Pálnak. De a számonkérés rendben van.

És emlékszel-e, hogy amikor most júliusban pár napot együtt töltöttünk Szentógyallán, miről beszélgettünk?

Dehogy Szentógyallán, Szigligeten. Cavinton, cavinton.

Igen, a fiúkról beszélgettünk, róluk, akiket Te tanítottál, és akiket Te választottál ki, s akikből a *Műhely* szerkesztői lettek. (S akik velünk való együtt-létükben mindig csak a cavintont emlegetik.) Cavinton ide, cavinton oda, mi – mármint Tibor és én – csak hozott anyagból dolgozunk. Te hoztad, bár én is ott voltam Sztálinvárosban, ahol a fő pernahajdert, ezt a Simon Lacit megismertük.

Nos, szóval ezek a semmirekellők születésnapodra csináltak egy kötetet. Kötetet, ahol pályatársaid is leróják tiszteletüket műved előtt. Én is. Az ő nevében – és a magaméban is – nyújtom át Neked ezt a könyvet, barátomnak, barátunknak.

Isten éltesse!

Elhangzott Budapesten 2004. augusztus 24-én a Magyar Műhely Galériában.